รายงานผลงานเรื่องเต็มการทดลองที่สิ้นสุด

---

1. **ชุดโครงการวิจัย** วิจัยและพัฒนาพืชเศรษฐกิจเฉพาะพื้นที่ภาคเหนือตอนบน

2. **โครงการวิจัย** วิจัยเทคนิคการคัดเลือกเมล็ดพันธุ์พริกกะเหรี่ยงวิจัยการทดสอบ

กิจกรรมที่ 2 ทดสอบและถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตเมล็ดพันธุ์พริกกะเหรี่ยงที่มีคุณภาพแบบเกษตรกรมีส่วนร่วม

3. **ชื่อการทดลอง(ภาษาไทย)** ศึกษาระยะสุกแก่ที่เหมาะสมสำหรับผลิตเมล็ดพันธุ์พริกกะเหรี่ยง

ชื่อการทดลอง(ภาษาอังกฤษ) Studies on Pepper Seeds at Different Maturity Stages for Seeds of Karen Chili *(Capsicum frutescens L.)*.

4. **คณะผู้ดำเนินงาน**

หัวหน้าการทดลอง	มณเทียน แสนดะหมื่น	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรแม่ฮ่องสอน
ผู้ร่วมงาน	สุริยนต์ ดีดเหล็ก	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรแม่ฮ่องสอน
	บุญชู สายธนู	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรแม่ฮ่องสอน
	วิลาสลักษณ์ ว่องไว	สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 1
	พัชราภรณ์ ลีลาภิรมย์กุล	สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 1
	นิพัฒน์ สุขวิบูลย์	สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 1

5. **บทคัดย่อ**

การทดลองการคัดเลือกพันธุ์พริกกะเหรี่ยงพันธุ์ดี มีวัตถุประสงค์ของโครงการเพื่อพัฒนาเทคนิคการผลิตเมล็ดพันธุ์พริกกะเหรี่ยงที่มีคุณภาพ ที่เกษตรกรกรในพื้นที่สามารถนำไปปรับใช้ได้จริงในพื้นที่และถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่เกษตรกรผู้ปลูกพริกในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ให้มีมูลค่าผลผลิตเพิ่มขึ้น โดยการคัดเลือกพันธุ์พริกโดยพึงพาตนเอง ดำเนินการวิจัย ณ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรแม่ฮ่องสอน อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ตั้งแต่ตุลาคม 2556 – กันยายน พ.ศ. 2557 โดยวางแผนการทดลองแบบสุ่มในบล็อกสมบูรณ์ (Randomized Complete Block Design; RCBD.) มี 5 กรรมวิธี คือ กรรมวิธีที่ 1 เก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสุกแก่สีผลเขียวอ่อน (30 วันหลังดอกบาน)

กรรมวิธีที่ 2 เก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสุกแก่สีผลขาว (40 วันหลังดอกบาน) กรรมวิธีที่ 3 เก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสุกแก่สีผลเหลือง (47 วันหลังดอกบาน) กรรมวิธีที่ 4 เก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสุกแก่สีผลส้ม (55 วันหลังดอกบาน) กรรมวิธีที่ 5 เก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสุกแก่สีผลแดง (62 วันหลังดอกบาน) จากการทดลองพบว่าเก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสีผลแดงมีเปอร์เซ็นต์ความงอกของเมล็ดพันธุ์สูงสุด 98.25 เปอร์เซ็นต์ จำนวนวันที่มีเปอร์เซ็นต์การงอกสูงสุด พบว่า 21 วันหลังจากเพาะเมล็ด

คำนำ

พริกเป็นผักที่มีความสำคัญในด้านอาหารกับคนไทยและคนทุกชาติทั่วโลก พริกเป็นผักที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม จากข้อมูลขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ(FAO : Food and Agricultural Organization) ในป 2005 พบวา พื้นที่เก็บเกี่ยวพริกทั่วโลกมี ประมาณ 1,735,650 เฮกแตร(ha) หรือ ประมาณ 17 ลานไร ประเทศที่มีพื้นที่เก็บเกี่ยวพริกสดมากที่สุด 10 อันดับแรกของโลกได แก จีน อินโดนีเซีย ไนจีเรีย เม็กซิโก กานา ตุรกี เอธิโอเปย เกาหลีใต สหรัฐอเมริกา และไทย โดยผลผลิตทั่วโลกเฉลี่ย 25,055,870 ตัน และมีแนวโนมเพิ่มขึ้นทุกป ซึ่งประเทศไทยในป 2549/2550 มี พื้นที่ปลูกพริกรวม 474,717 ไร ผลผลิตประมาณ 333,672 ตัน(วรรณภาและคณะ, 2550) ซึ่งประเทศไทยมีการส่งออกผลิตผลจากพริกในปี 2550 อยู่ที่ 11, 546 ตัน คิดเป็นมูลค่า 561,796,402 บาท(สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2550) ผลผลิตพริกกว่า 90 เปอรเซ็นต ใชเพื่อบริโภคภายในประเทศเป็นหลัก ซึ่งนอกจากบริโภคผลสดแลวพริกยังถูกนำไปแปรรูปในโรงงานอุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมน้ำพริกซึ่งมีไมต่ำกวา 190 โรงงาน นอกจากนี้ยังมีการส่งออกทั้งในรูปผลสดและพริกแปรรูปต่างๆ รวมทั้งการผลิตเมล็ดพันธุ์พริกเพื่อส่งออกที่สามารถนำเงินเข้าประเทศได ทั้งนี้ปี 2553 จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีพื้นที่ปลูกพริก 5,560 ไร่ ผลผลิต1,973,160 กิโลกรัม(สำนักงานเกษตรจังหวัดแม่ฮ่องสอน, 2554) โดยพันธุ์พริกที่ปลูกส่วนใหญ่เป็นพันธุ์พื้นเมืองที่เก็บรวบรวมเพื่อปลูกปีต่อปี และใช้กันมาอย่างต่อเนื่องและมีชื่อพันธุ์ทางการตลาดว่า “พันธุ์พริกกะเหรี่ยง” เป็นพันธุ์พื้นเมืองที่มีลักษณะทยอยเก็บเกี่ยวและมีการปรับตัวในการเจริญเติบโตดีและมีรสเผ็ด เกษตรกรปลูกพริกร่วมกับการปลูกข้าวไร่ หรือข้าวโพด โดยทยอยปลูกตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึง กรกฎาคม และเริ่มเก็บเกี่ยวตั้งแต่เดือนสิงหาคม ถึง ธันวาคม มีลักษณะทรงต้นสูง 1.0 – 1.5 เมตร ผลมีความยาวประมาณ 4 ถึง 6 เซนติเมตร

แต่ลักษณะของพันธุ์พริกไม่สม่ำเสมอในด้านขนาดพุ่มต้น ความดกของผล สีผลมีตั้งแต่สีส้มถึงแดง และบางแหล่งพบความอ่อนแอต่อการระบาดของโรคแอนแทรกโนส ที่สำคัญคือของผลผลิตที่ลดต่ำลงอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพราะว่าเกษตรกรเก็บเมล็ดพันธุ์ไว้ปลูกเอง ไม่มีการคัดเลือกพันธุ์ที่ดี (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2554) เกษตรกรขาดองค์ความรู้ในการคัดเลือกพันธุ์ และจัดการเมล็ดพันธุ์

ระยะการสุกแก่ของผลต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์

นาราวีและคณะ(2555) ได้ศึกษาการพัฒนาและการสุกแก่ของเมล็ดพันธุ์มะระขี้นก พบว่า มะระขี้นกมีการพัฒนาสีผล 4 ช่วง คือ สีเขียวเข้ม สีเขียวอ่อน สีส้มเหลืองประมาณ 60 เปอร์เซ็นต์ และสีส้มเหลือง ที่ผลอายุ 10-16, 18, 20 และ 22 วันหลังดอกบาน ตามลำดับ เมล็ดพันธุ์มะระขี้นกเริ่มงอกได้ที่ผลอายุ 12 วันหลังดอกบาน โดยมีน้ำหนักแห้ง 64.99 มิลลิกรัมต่อเมล็ด ความชื้น 66.53 เปอร์เซ็นต์ และความงอกมาตรฐาน 10.00 เปอร์เซ็นต์ เมล็ดพันธุ์มะระขี้นกสุกแก่ทางสรีรวิทยาที่ผลอายุ 20 วันหลังดอกบาน เมื่อผลมีสีส้มเหลืองประมาณ 60 เปอร์เซ็นต์ โดยมีน้ำหนักแห้งสูงสุด 154.25 มิลลิกรัมต่อเมล็ด ความชื้น 33.95 เปอร์เซ็นต์ และความงอกมาตรฐาน 81.00 เปอร์เซ็นต์ ความแข็งแรงสูงสุดในรูปความงอกในดิน ดัชนีความเร็วในการงอกในดิน การเจริญของต้นกล้า และการนำไฟฟ้าต่ำ ดังนั้นการเก็บเกี่ยวมะระขี้นกเพื่อผลิตเมล็ดพันธุ์จึงควรเก็บเกี่ยวผลสีส้มเหลืองประมาณ 60 เปอร์เซ็นต์ และเมล็ดพันธุ์มีสีน้ำตาลเข้ม ได้ศึกษาการพัฒนาและการสุกแก่ของเมล็ดพันธุ์มะระขี้นก และ ชุลีพรและคณะ (2554) รายงานผลการพัฒนาสีผลต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์พริกขี้หนูพันธุ์บุตรสี พบว่า เมล็ดพันธุ์พริกขี้หนูพันธุ์บุตรสีมีน้ำหนักแห้งสูงสุดหรือสุกแก่ทางสรีรวิทยาที่ระยะผลสีแดง มีอายุ 49 วันหลังดอกบาน เมล็ดมีน้ำหนักแห้ง 519.00 มก./100 เมล็ด มีความชื้น 22.20 % โดยมีความงอกมาตรฐาน 97.50 % ความงอกในดิน 93.50 % ใช้เวลาในการงอกเฉลี่ย 7.17 วัน มีความยาวราก ยอด และน้ำหนักแห้งต้นกล้าสูงสุด ซึ่งสามารถใช้เป็นระยะเก็บเกี่ยวผลเพื่อผลิตเมล็ดพันธุ์พริกขี้หนูพันธุ์บุตรสี

เพื่อเป็นต้องพัฒนาพันธุ์พริกกะเหรี่ยงที่มีคุณภาพดี ผลผลิตปริมาณสูง ผลผลิตสม่ำเสมอและถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ถูกต้องแก่เกษตรกรโดยชุมชนมีส่วนร่วม ทำให้สามารถได้พันธุ์พริกพื้นเมืองที่เหมาะสมกับพื้นที่และการยอมรับของชุมชน สามารถถ่ายทอดความรู้ด้านการปรับปรุงพันธุ์พริกให้แก่เกษตรกรให้สามารถดำเนินการคัดเลือกพันธุ์พริกไว้ใช้ได้เองได้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1). เพื่อพัฒนาเทคนิคการผลิตเมล็ดพันธุ์พริกกะเหรี่ยงที่มีคุณภาพ ที่เกษตรกรกรในพื้นที่สามารถนำไปปรับใช้ได้จริงในพื้นที่

2). ถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่เกษตรกรผู้ปลูกพริกในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ให้มีมูลค่าผลผลิตเพิ่มขึ้น โดยการคัดเลือกพันธุ์พริกโดยพึงพาตนเอง

6. วิธีดำเนินการ :

- อุปกรณ์

1). เมล็ดพันธุ์พริกกะเหรียง

2) สารเคมีป้องกันกำจัดโรค และแมลงศัตรูในพริก

3) ตาข่ายพลาสติก

4). เครื่องชั่งไฟฟ้า

5). กระดาษเพาะเมล็ด

6). ป้ายพลาสติก ไหมพรม

7). อุปกรณ์บันทึกข้อมูล ถุงกระดาษ ไม้บรรทัด กล้องถ่ายรูป

- วิธีการ

โดยทำการเพาะกล้าพริกกะเหรี่ยง เมื่อพริกงอกและมีใบจริงประมาณ 2-3 ใบ จึงทำการย้ายกล้าพริกลงถุงพลาสติกขนาด 4x6 นิ้ว โดยมีอัตราส่วนผสมของวัสดุปลูกคือ ดิน : ปุ๋ยอินทรีย์ : แกลบดำ เท่ากับ1 : 1 : 2 หลังจากย้ายลงถุงได้ 25-30 วัน ย้ายปลูกหลุมละ 1 ต้น เตรียมแปลงย่อยขนาด 2.25 x 6.00 ตารางเมตร และเตรียมหลุมปลูกระยะแถวห่างกัน 0.75 เมตร ระยะห่างระหว่างต้น 0.05 เมตร รองกันหลุมด้วยปุ๋ยคอกอัตรา 1,500 กิโลกรัม/ไร่ และปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 50 กิโลกรัมต่อไร่ ปลูกต้นกล้าพริกที่มีใบจริง 4-5 ใบ สภาพต้นสมบูรณ์ จำนวน 36 ต้นต่อแปลงย่อย ให้น้ำอย่างสม่ำเสมอด้วยสายยางรดน้ำ และปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 50 กิโลกรัม/ไร่ เมื่อเริ่มออกดอกโดยโรยรอบทรงพุ่ม พรวนดินกลบแล้วให้น้ำทันที ดูแลและป้องกันกำจัดศัตรูพืชตามวิธีเกษตรที่ดีและเหมาะสมสำหรับพริก(กรมวิชาการเกษตร ,2545) เมื่อมีดอกแรกบานหลังปลูก ผูกดอกบานเต็มที่ด้วยไหมพรมสีต่างกัน เพื่อกำหนดวันที่ดอกบาน เก็บเกี่ยวตามกรรมวิธีการทดลองโดยวางแผนการทดลองแบบสุ่มในบล็อกสมบูรณ์ (Randomized Complete Block Design; RCBD.) มี 5 กรรมวิธี คือ

กรรมวิธีที่ 1 เก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสุกแก่สีผลเขียวอ่อน (30 วันหลังดอกบาน)

กรรมวิธีที่ 2 เก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสุกแก่สีผลขาว (40 วันหลังดอกบาน)

กรรมวิธีที่ 3 เก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสุกแก่สีผลเหลือง (47 วันหลังดอกบาน)

กรรมวิธีที่ 4 เก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสุกแก่สีผลส้ม (55 วันหลังดอกบาน)

กรรมวิธีที่ 5 เก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสุกแก่สีผลแดง (62 วันหลังดอกบาน)

รูปภาพที่ 1 ระยะการสุกแก่ของสีผลพริกระเหรี่ยงในระยะต่างกัน

จากนั้นนำไปคำนวณเปอร์เซ็นต์ความชื้นที่หายไปในระหว่างอบ สำหรับการหาความชื้นด้วยวิธีมาตรฐานโดยการอบเมล็ดที่อุณหภูมิ 103 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 16 ชั่วโมง คำนวณหาเปอร์เซ็นต์ความชื้นด้วยสูตร

$$\text{เปอร์เซ็นต์ความชื้น} = \frac{\text{น้ำหนักเมล็ดก่อนอบ} - \text{น้ำหนักเมล็ดหลังอบ}}{\text{น้ำหนักเมล็ดก่อนอบ}} \times 100$$

ตรวจสอบคุณภาพเมล็ด

1). ความงอกของเมล็ดพันธุ์ในสภาพห้องปฏิบัติการ ตามวิธีมาตรฐาน (ISTA, 2012)

2). ดัชนีการงอกของเมล็ด นาเมล็ดพันธุ์พริกที่ได้จากการทดลองเพาะลงบนกระดาษเพาะด้วยวิธี top of paper (TP) ที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส ทำการทดสอบ 3 ซ้ำ ซ้ำละ 100 เมล็ด ทำการตรวจนับต้นกล้าปกติทุกวันจนถึงวันที่ 7 14 21 และ 28 วันหลังการเพาะเมล็ด และคำนวณดัชนีความงอกของเมล็ดพันธุ์พริกกะเหรี่ยง

$$\text{ดัชนีการงอกของเมล็ดพันธุ์} = \frac{\text{ผลรวมของ (จำนวนต้นกล้าที่งอก)}}{\text{(จำนวนวันหลังเพาะ)}}$$

บันทึกข้อมูล น้ำหนักเมล็ด ความชื้นของเมล็ด เปอร์เซ็นต์ความงอกของเมล็ดพันธุ์ และดัชนีการงอกของเมล็ดพันธุ์

- **เวลาและสถานที่** ระยะเวลา เริ่มต้น ตุลาคม 2556 สิ้นสุด กันยายน 2557

สถานที่ทำการทดลอง ศูนย์บริการและพัฒนาที่สูงปางตอง ตามพระราชดำริ จังหวัดแม่ฮ่องสอน

7. ผลการทดลองและวิจารณ์

จากการทดลองพบว่าเก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสีผลแดง มีเปอร์เซ็นต์ความงอกของเมล็ดพันธุ์สูงสุด 98.25 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ เก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสีผลส้ม เก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสีผลเหลือง เก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสีผลขาว และ เก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสีผลเขียวอ่อน โดยมีเปอร์เซ็นต์ความงอกของเมล็ด 75.25 59.00 28.0 และ 0 ตามลำดับ (ตารางที่ 1) ทั้งนี้เนื่องจากผลพริกระยะที่มีผลสีแดง มีระยะสุกแก่ที่เหมาะสมกับพริกกะเหรี่ยง ซึ่งการเก็บเกี่ยวผลพริกมีการเปลี่ยนแปลงสีผลระหว่างการพัฒนา ซึ่งเป็นตัวชี้วัดการสุกแก่ของเมล็ด เก็บเกี่ยงผลพริกเพื่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ได้ และแตกต่างกันตามชนิดและพันธุ์พริก(Smith *et al.*, 1987)

จำนวนวันที่มีเปอร์เซ็นต์การงอกสูงสุด พบว่า 21 วันหลังจากเพาะเมล็ด โดย เก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสีผลส้ม มีเปอร์เซ็นต์การงอกสูงสุด 30.25 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ เก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสีผลเหลือง 28.00 เปอร์เซ็นต์ การเก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสีผลแดง และเก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสีผลเขียวอ่อน มีเปอร์เซ็นต์การงอก 24.25 และ 0 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 1) ซึ่งทั้งนี้อาจเกิดจากพริกที่ระยะสีผลส้มมีความสมบูรณ์ความสุกแก่เมล็ดเมื่อผ่านไป 21 วันเพิ่มมากขึ้น จึงมีการงอกของเมล็ดสูงสุด ซึ่งพริกที่ระยะสีผลแดงอาจมีการงอกก่อนหน้านี้แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นาราวีและคณะ(2555) ได้ศึกษาการพัฒนาและการสุกแก่ของเมล็ดพันธุ์มะระขี้นก พบว่า มะระขี้นกมีการพัฒนาสีผล 4 ช่วง คือ สีเขียวเข้ม สีเขียวอ่อน สีส้มเหลืองประมาณ 60 เปอร์เซ็นต์ และสีส้มเหลือง ที่ผลอายุ 10-16, 18, 20 และ 22 วันหลังดอกบาน ตามลำดับ พบว่าเมล็ดพันธุ์มะระขี้นกสุกแก่ทางสรีรวิทยาที่ผลอายุ 20 วันหลังดอกบาน เมื่อผลมีสีส้มเหลืองประมาณ 60 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นการเก็บเกี่ยวมะระขี้นกเพื่อผลิตเมล็ดพันธุ์จึงควรเก็บเกี่ยวผลสีส้มเหลืองประมาณ 60 เปอร์เซ็นต์ และเมล็ดพันธุ์มีสีน้ำตาลเข้ม

ตารางที่ 1 เปอร์เซ็นต์ความงอกของเมล็ดพันธุ์พริกกะเหรี่ยง ที่เก็บเกี่ยวในระยะต่างกัน

กรรมวิธี	**เปอร์เซ็นต์ความงอกของเมล็ดพันธุ์**				
	7 วัน	**14 วัน**	**21 วัน**	**28 วัน**	**รวม**
1. เก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสีผลเขียว	0d	0e	0d	0c	0b

2. เก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสีผลขาว	2.00c	8.00d	18.25c	0c	28.25ab
3. เก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสีผลเหลือง	16.75b	14.25c	28.00ab	0c	59.00ab
4. เก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสีผลส้ม	16.25b	20.5b	30.25a	8.25b	75.25ab
5. เก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสีผลแดง	22.00a	36.00a	24.25b	16.00a	98.25a
C.V.	12.27	15.35	10.10	34.80	64.52
F-test	*	**	**	**	**

ดัชนีความงอกของเมล็ดพันธุ์พริกกะเหรี่ยงที่เก็บเกี่ยวในระยะต่างกันพบว่าการเก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสีผลแดงมีดัชนีการงอกสูงสุดในทุกช่วงเวลา รองลงมาคือการเก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสีผลส้ม โดยการเก็บเกี่ยวในระยะสีเหลือง สีขาวและสีเขียว มีดัชนีการงอกต่ำในทุกช่วงเวลา(ตารางที่ 2) ดังนั้นแสดงว่าเมล็ดพริกกะเหรี่ยงในระยะสีผลแดงมีความแข็งแรงสูงสุด ทั้งนี้อาจเนื่องจากเป็นระยะที่มีการพัฒนาของเมล็ดที่สมบูรณ์ทั่วทั้งผล ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของ ชุลีพรและคณะ (2554) พบว่า เมล็ดพันธุ์พริกขี้หนูพันธุ์บุตรสีมีน้ำหนักแห้งสูงสุดหรือสุกแก่ทางสรีรวิทยาที่ระยะผลสีแดง มีอายุ 49 วันหลังดอกบานเป็นระยะเก็บเกี่ยวผลเพื่อผลิตเมล็ดพันธุ์พริกขี้หนูพันธุ์บุตรสี

ตารางที่ 2 ดัชนีความงอกของเมล็ดพันธุ์ความงอกของเมล็ดพันธุ์พริกกะเหรี่ยงที่เก็บเกี่ยวในระยะต่างกัน

กรรมวิธี	**ดัชนีความงอกของเมล็ดพันธุ์**

	7 วัน	14 วัน	21 วัน	28 วัน
1. เก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสีผลเขียว	0b	0b	0c	0c
2. เก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสีผลขาว	7.18a	81.59b	134.99c	134.39c
3. เก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสีผลเหลือง	2.32b	43.91d	127.52c	127.33c
4. เก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสีผลส้ม	6.96a	64.98c	154.57b	178.74b
5. เก็บเกี่ยวพริกที่ระยะสีผลแดง	9.43a	112.71a	183.39a	230.61a
C.V.	28.00	7.43	3.58	7.59
F-test	**	**	**	**

8. สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

วิธีการคัดความบริสุทธิ์ของเมล็ดพันธุ์พริกกะเหรี่ยงในสภาพแปลงปลูกเกษตรกรที่เหมาะสม คือ วิธีที่ 2 ล้อมรอบต้นพริกด้วยตาข่ายพลาสติก

10. การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

คาดว่าจะนำไปใช้ประโยชน์ในปี 2557 กลุ่มเป้าหมายคือ เกษตรกรบ้านน้ำเพียงดิน บ้านห้วยปูแกง บ้านห้วยแก้ว อ.เมือง เกษตรกรบ้านแม่ลาหลวง แม่สามแลบ อ.สบเมย และกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกพริกกะเหรี่ยง จังหวัดแม่ฮ่องสอน

11. เอกสารอ้างอิง

จานุลักษณ์ ขนบดี. 2535. การผลิตเมล็ดพันธุ์ผัก. สถาบันวิจัยและฝึกอบรมการเกษตรลาปาง. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, กรุงเทพมหานคร.

ชุลีพร ไผ่ดำ, วัลลภ สันติประชา และขวัญจิตร สันติประชา. 2554. การพัฒนาสีผลต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์พริกขี้หนูพันธุ์บุตรสี**.** รายงานการประชุมวิชาการเมล็ดพันธุ์พืชแห่งชาติ ครั้งที่ 8 ระหว่างวันที่ 17-20 พฤษภาคม 2554 ณ โรงแรมสุนีย์ แกรนด์ แอน คอนเวนชั่น เซ็นเตอร์ อุบลราชธานี. หน้า40-48.

นาราวี ดือเระ, ขวัญจิตร สันติประชา และ วัลลภ สันติประชา. 2555. การพัฒนาและการสุกแก่ของ

เมล็ดพันธุ์มะระขี้นก. วารสารเกษตร ปีที่ : 28 ฉบับที่ : 2 เลขหน้า : 183-192 .

ภาณุมาศ ศรีพัชราวุธ. 2535. การวิเคราะห์การเจริญเติบโตของพริกบางชนิด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.

วรรณภา เสนาดี, อทิพัฒน์ บุญเพิ่มราศี และ รุจินี สันติกุล. 2550. พริก...พืชผักเศรษฐกิจ...ชุบชีวิตชาวสวนไทย. เคหการเกษตร 40(2): 73 – 104.

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. 2554. ธุรกิจเมล็ดพันธุ์ไทย : เร่งพัฒนาสู่ศูนย์กลางการผลิตและการจายเมล็ดพันธุ์สู่ภูมิภาค. (ระบบออนไลน์). แหล่งข้อมูล http://www.positioningmag.com/prnews/prnews.aspx?id=42350

สำนักงานเกษตรจังหวัดแม่ฮ่องสอน. 2554. ข้อมูลปลูกพริกกระเหรี่ยง 3 ปีย้อนหลัง สารสนเทศส่งเสริมการเกษตร. (ระบบออนไลน์). แหล่งข้อมูล http://www.maehongson.doae.go.th/web2011/index.php?option=com_content&view=category&layout=blog&id=43&Itemid=63(15 มิถุนายน 2554).

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2550. ปริมาณและมูลค่าส่งออกรายเดือนของพริกตระกูลแคปซิกัมปี 2546 - 2550. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ.

สุชีลา เตชะวงค์เสถียร. 2549. พริก : การผลิต การจัดการ และการปรับปรุงพันธุ์. บริษัท เพรส มีเดีย จำกัด, กรุงเทพฯ. 168 หน้า.

อุดม คำชา ฤดีภรณ์ ศรีสวัสดิ์ ชูศรี คำลี สวัสดิ์ สมสะอาด รัชนี ศิริยาน และมะนิต สารุณา. 2549. การปรับปรุงพันธุ์พริกขี้หนูรับประทานสดพันธุ์หัวเรือ. รายงานผลงานวิจัย ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 4 จังหวัดอุบลราชธานี กรมวิชาการเกษตร. 12 น.

อเนก บางข่า. 2538. การเปรียบเทียบพันธุ์พริกหวานนอกฤดูกาลผลิต. รายงานประจำปี 2538. สถานีทดลองพืชสวนน่าน สถาบันวิจัยพืชสวน กรมวิชาการเกษตร.

IBPGR Secretariat. 1983. “Genetic resources of Capsicum” International Board

for Plant Genetic Resources, AGPG/IBPGR/82/12, Rome. 49 pp.